

[Kirkegaard.]

Det er jo i høj grad husmødrene, der forvalter pengene, når de store milliardbeløb her i landet går ud i forbruget, jeg tør måske sige heldigvis! Det er derfor af stor betydning, at husmødrene har gode muligheder for at gøre dette bedst muligt, og jeg tror, at lovforslaget i den henseende vil være en betydelig hjælp.

Hvordan lovforslaget, hvis det gennemføres, vil påvirke konkurrenceforholdet de forskellige forretninger imellem, skal jeg ikke komme ind på her i dag. Jeg tænker mig, at vi i så henseende vil få adskillige gode råd i det udvalg, jeg regner med bliver nedsat.

Ud fra de synspunkter, jeg her har fremsat, kan jeg på mit partis vegne give tilsagn om en velvillig indstilling under de to lovforslags fortsatte behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Da mit partis ordfører i disse to sager, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, ikke kan være til stede netop nu, skal jeg på mit partis vegne sige følgende:

Vi synes, det er godt og på høje tid, at man lovgiver på dette meget væsentlige område, som dybfrosne levnedsmidler efterhånden er blevet. Der er vel ingen grund til at henfalde i dybsindigheder over, at dybfrosne levnedsmidler i overvejende grad præger den daglige husholdning og indgår som en bestanddel i mange måltider. Jeg kan ikke lade være med at komme med et lille hjertesuk i den forbindelse, selv om jeg ved, at udviklingen er vanskelig at dæmme op for.

Hvilke konsekvenser vil det få på lang sigt? Vil det ikke alt for hurtigt føre os ind i fremtidens pilletilværelse, hvor der fuldstændig ses bort fra smag og alene skeles til næringsværdi, kalorie- og vitaminindhold? Jeg skal ikke lægge skjul på, at for mig at smage vinder dybfrosne kødvarer ikke netop på disse områder, og jeg kan heller ikke tro, at den kunstige opfedning af dyr, der i øvrigt finder sted under efter min opfattelse indtil dyrplageri grænsende former, fremmer kødkvaliteten.

Det primære hensyn, der må tages, når spørgsmålet drejer sig om dybfrosne levnedsmidler, må imidlertid være hygiejne. Der må gøres alt for at undgå, at sygdomme

gennem levnedsmidler overføres til mennesker, og det er vel også det, der har været det grundlæggende i det her fremsatte lovforslag. Det har vel også været meningen, at man gennem en lovgivning gjorde det muligt, at andre end de deciderede levnedsmiddelbutikker sælger levnedsmidler.

Her vil der givet opstå gnidninger imellem dem, der indtil nu har forhandlet kødvarer o. lign., og dem, der nu i kraft af en liberalisering af handelen ser nye indtægtsmuligheder og måske er i stand til gennem en udstrakt brug af dybfrosne levnedsmidler som lokkevarer at trække nye kunder ind. Det er jo desværre sådan, at medens tidligere tandpasta og kaffe var de mest udprægede lokkevarer, er dybfrosne levnedsmidler ved at trænge ind på dette område. Intet supermarked med respekt for sig selv undlader at reklamere med dybfrosne levnedsmidler til priser, der ofte ikke står i forhold til en normal produktionspris og fortjeneste.

Ingen kan naturligvis være ked af, at levnedsmiddelpriserne daler, men spørgsmålet er, om det er den rigtige form, og spørgsmålet for mig er, om man ikke må regne med, at kvalitetskontrollen slækkes, så at risikoen for dårlig kvalitet efter min mening øges. Specialforretninger for letfordærlige varer forener i større eller mindre grad håndværksmæssig tilberedning og produktionsvirksomhed med selve salgsfunktionen og må derfor opfylde betydelige hygiejniske krav til lokale indretning og visse krav om begrænsning af varesortimentet. Den blandede levnedsmiddelforretning udøver ved omsætning af letfordærlige levnedsmidler alene en ren salgsfunktion bestående i lagring og udlevering. Det er naturligvis en hygiejnisk fordel, at ingen form for tilberedning er henlagt til den specielle levnedsmiddelforretning, men den anden salgsform frembyder dog den åbenbare fordel for både købere og sælgere, at eventuelle mangler ved de letfordærlige varers friskhedstilstand fremtræder på en mere let kendelig måde, således at udlevering af ufriske og kvalitetsdefekte varer lettere kan undgås ved almindelig agtpågivenhed.

I modsætning hertil vil både køber og sælger finde det langt vanskeligere at gardere sig mod ufriske eller kvalitetsdefekte